

DPH 2016

zákon s přehledy

- *úplné znění zákona se zvýrazněním novel*
- *přehledné zobrazení nejběžnějších paragrafů zákona*
- *165 názorných přehledů a 9 příloh*
- *příklady na uplatnění DPH při meziroční změně sazby daně*
- *nové režimy přenesení daňové povinnosti*
- *kontrolní hlášení*
- *přehled elektronicky poskytovaných služeb*



Právní stav
k 1. 1. 2016

Jiří Dušek

DPH 2016

zákon s přehledy

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Edice Účetnictví a daně

Ing. Jiří Dušek

DPH 2016
zákon s přehledy

Vydala GRADA Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7, jako svou 6125. publikaci

Realizace obálky Vojtěch Kočí

Sazba Jan Šístek

Odpovědná redaktorka Ing. Michaela Průšová

Počet stran 264

Třinácté vydání, Praha 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016

Vytiskla tiskárna Tisk centrum, s. r. o., Moravany

© GRADA Publishing, a.s., 2016

ISBN 978-80-271-9037-9 (PDF)

ISBN 978-80-271-0033-0 (print)

GRADA Publishing: tel.: 234 264 401, fax: 234 264 400, www.grada.cz

Obsah

Seznam přehledů DPH 2016	6
Úvod	9
Seznam zkratk	10
Přehled nejdůležitějších platných i připravených změn v DPH	11
Zákon o dani z přidané hodnoty	12
Přehledy schémat	89
Přílohy:	
č. 1 Seznam zemí EU	253
č. 2 Daňová identifikační čísla členských států EU	254
č. 3 Přehled zdanění dopravy	255
č. 4 Zálohové faktury při změně sazby daně	256
č. 5 Přiznání k DPH	257
č. 6 Souhrnné hlášení k DPH	258
č. 7 Evidence pro daňové účely podle § 44 odst. 4 a § 100 odst. 6	259
č. 8 Elektronicky poskytované služby	260
č. 9 Kontrolní hlášení	263

Seznam přehledů DPH 2016

1.	Legislativa a informace k DPH	89
2.	Informace a pokyny GŘ k DPH	90
3.	Teritoria DPH	91
4.	Druhy plnění DPH	92
5.	Daňové subjekty	93
6.	Osoby povinné k dani (§ 5)	94
7.	Sídlo osoby povinné k dani	95
8.	Osoby DPH	96
9.	Osoby veřejné správy (§ 5/3, 4)	97
10.	Právnícké osoby nepovinné k dani	98
11.	Identifikované osoby (IO)	99
12.	Obrat (§ 4a)	100
13.	Jak počítat obrat u nájmu (ZDP § 9)	101
14.	Některé základní pojmy	102
15.	Provozovna	103
16.	Operace s obchodním závodem	104
17.	Dlouhodobý majetek (§ 4/3)	105
18.	Vykázání pořízení DM v daňovém přiznání	106
19.	Finanční limity Kč v zákoně	107
20.	Daňové doklady	108
21.	Požadavky na daňové doklady (§ 34)	109
22.	Náležitosti daňového dokladu	110
23.	Zvláštní daňové doklady	111
24.	Zjednodušený daňový doklad	112
25.	Sazby DPH	113
26.	Druhá snížená sazba	114
27.	Výpočet DPH zdola – shora	115
28.	Kurz a cizí jazyk	116
29.	Místo plnění u zboží	117
30.	Soubor zboží a složené plnění	118
31.	Dílčí a opakované plnění	119
32.	Přiznání daně z úplaty před zdanitelným plněním (§ 37a)	120
33.	Záloha a finální faktura	121
34.	Přefakturace	122
35.	Reklamní předměty a vzorky	123
36.	Vratné obaly	124
37.	Vratné obaly – zdanění (§ 36/10)	125
38.	Sazby daně u staveb pro bydlení	126
39.	Definice pojmů u staveb pro bydlení	127
40.	Restituce zemědělci	128
41.	DPH v případě úmrtí	129
42.	Převod práva užívat najaté věci	130
43.	Speciality bez daně	131
44.	Základ daně (§ 36)	132
45.	Základ daně – z jaké ceny (§ 36/6)	133
46.	Vyřazení majetku	134
47.	Základ daně pro osoby spřízněné	135
48.	Spřízněné osoby a cena obvyklá (§ 36a/3)	136
49.	Opravy (úpravy) základu a výše daně (§ 42)	137
50.	Oprava chyb daně v jiných případech (§ 43)	138
51.	Opravný daňový doklad (§ 45)	139
52.	Oprava daně u pohledávek za dlužníky v insolvenční (§ 44)	140
53.	Potvrzení dokladů či oznámení	141
54.	Nesprávné uvedení daňové povinnosti za jiné zdaňovací období (§ 104)	142
55.	Základní místo plnění v rámci EU	143

56.	Jaké jsou povinnosti plátce obchodujícího s EU	144
57.	VIES – ověřování DIČ pro potřeby DPH	145
58.	Registr plátců DPH	146
59.	Povinnost přiznat plnění (EU)	147
60.	Kdy zdanitelná plnění u služeb a zboží EU	148
61.	Samovyměření DPH EU	149
62.	Povinnost podání souhrnného hlášení	150
63.	Intrastat	151
64.	Služby – místo plnění	152
65.	Služby – výjimky místa plnění	153
66.	Služby osobě nepovinné k dani – výjimky	154
67.	Výjmenované služby pro osoby nepovinné k dani (§ 10h)	155
68.	Kulturní, vědecké a výchovné služby (§ 10b)	156
69.	Veletrhy	157
70.	Osobní doprava	158
71.	Stravování	159
72.	Druhy „zprostředkování“	160
73.	„Zprostředkování“ a DPH	161
74.	Práce na movité hmotné věci (= služba) pro EU	162
75.	Příklady na opravu hmotné movité věci	163
76.	Stavební subdodávka – příklad	164
77.	Přeprava zboží	165
78.	Přeprava v EU – z tuzemska do ciziny	166
79.	Přeprava v EU – z ciziny do tuzemska	167
80.	Přeprava v EU – pro neplátce (§ 10f/2)	168
81.	Přeprava v EU – pro plátce (§ 9/1)	169
82.	Přeprava v EU – z tuzemska	170
83.	Přeprava ve 2 EU – pro DIČ CZ	171
84.	Dodání a pořízení zboží v EU	172
85.	Zboží v EU	173
86.	Pořízení zboží z EU pro jiné DIČ (§ 11/2, 3)	174
87.	Co není dodání do EU ani vývoz	175
88.	Třístranný obchod (§ 17)	176
89.	Vykázání třístranného obchodu	177
90.	Zasílání zboží (§ 8)	178
91.	Zboží s instalací nebo montáží	179
92.	Premístění zboží (fiktivní dodání či pořízení zboží = pohyb vlastního zboží)	180
93.	NDP (§ 19) (Nový dopravní prostředek – auto)	181
94.	Prodejci osobních aut – nákup z EU a prodej	182
95.	Dovoz zboží	183
96.	Dovoz zboží (§ 20)	184
97.	Dovoz zboží s ukončením přepravy v jiné zemi EU (§ 71g)	185
98.	Vývoz zboží (§ 66)	186
99.	Vývoz služeb (§ 67)	187
100.	Přeprava a služby u dovozu a vývozu zboží (§ 69)	188
101.	Přehled odpočtů DPH	189
102.	Podmínky odpočtu daně	190
103.	Daňová optimalizace	191
104.	Odpočet u dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností	192
105.	Přehled odpočtů, vyrovnání a úprav	193
106.	Odpočet v poměrné výši (§ 75)	194
107.	Způsob krácení odpočtu (§ 76)	195
108.	Zálohový koeficient (§ 76/6)	196
109.	VYROVNÁNÍ odpočtu daně (§ 77)	197
110.	ÚPRAVA odpočtu daně (§ 78, § 78a)	198
111.	Jednorázová úprava odpočtu (§ 78d)	199
112.	Přehled vyřazení dlouhodobého majetku	200

113.	Úpravy odpočtu	201
114.	Příklady uplatnění odpočtu u DHM	202
115.	Finanční činnosti (§ 54)	203
116.	Penzijní činnosti (§ 54a)	204
117.	Dodání nemovité věci (§ 56)	205
118.	Od kdy běží pětiletá lhůta pro osvobození (§ 56/3)	206
119.	Nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a)	207
120.	Daňové doklady u nájmu nemovitostí	208
121.	Zdravotní služby a zboží (§ 58)	209
122.	Humanitární pomoc (§ 68)	210
123.	Cestovní služby (§ 89)	211
124.	Bazar, umělecká díla (§ 90)	212
125.	Komise	213
126.	Společnost (bývalé sdružení)	214
127.	Insolvence (§ 99b)	215
128.	Osvobození v osobních zavazadlech	216
129.	Vrácení daně	217
130.	Skupinová registrace k DPH	218
131.	Závazné posouzení dle § 47a, § 47b a § 92h	219
132.	Přenesená daňová povinnost – režimy	220
133.	Přenesení daňové povinnosti (§ 92a)	221
134.	Proč a od kdy přenesení daňové povinnosti (§ 92a)	222
135.	Stavební a montážní práce (§ 92e)	223
136.	Kompletní plnění u stavebních a montážních prací (§ 92e)	224
137.	Kdy se stane osoba plátcem (§ 94/1)?	225
138.	Zdaňovací období (§ 99)	226
139.	Změna režimu – registrace plátce (§ 79)	227
140.	Změna režimu – zrušení registrace (§ 79a)	228
141.	Registrace	229
142.	Povinná registrace u služeb přijetím či poskytnutím	230
143.	Uskutečnění zdanitelného plnění u služeb (§ 24, § 24a)	231
144.	Povinnost přiznat daň (§ 108/1/c)	232
145.	Zrušení registrace plátce	233
146.	Zrušení registrace identifikované osoby	234
147.	Nespolehlivý plátcce (§ 106a)	235
148.	Ručení za nezaplacenou daň GFR (§ 109)	236
149.	Ručení za odvod DPH (§ 109)	237
150.	Další případy ručení (§ 109)	238
151.	Zvláštní režim jednoho správního místa	239
152.	Tuzemské režimy jednoho správního místa	240
153.	Přiznání a platba ve zvláštním režimu	241
154.	Roční uzávěrka DPH	242
155.	Faktury s DPH po 25. lednu	243
156.	Kontrolní hlášení – proč	244
157.	Povinnost podat kontrolní hlášení (§ 101c)	245
158.	Náležitosti kontrolního hlášení (§ 101d)	246
159.	Posuzování limitů do KH	247
160.	Lhůty pro podání kontrolního hlášení (§ 101e)	248
161.	Opravné a následné kontrolní hlášení (§ 101f)	249
162.	Postup při nesplnění povinností s KH (§ 101g)	250
163.	Odpověď na výzvu u kontrolního hlášení	250
164.	Pokuty za porušení povinností s KH (§ 101h)	251
165.	Elektronická forma podání (§ 101a)	252

ÚVOD

Tato publikace je z řady „Zákony v přehledech“. Je založena na principu 80/20, tj. zachycuje 80 % nejfrekventovanějších oblastí z dané problematiky. Měla by vám být nápomocná k tomu, abyste se co nejrychleji, nejjednodušeji, nejsrozumitelněji a nejsprávněji seznámili s problematikou a metodikou DPH.

Zvládnutí zákona o DPH není věc jednoduchá, ale pevně věřím, že právě pomocí této publikace se pro vás stane snadnější a mnohem přijatelnější.

Publikaci jistě využijí ve své náročné práci i lektoři zákona o DPH.

Doufám, že vám všem bude tato publikace k maximálnímu užítku.

Publikace je aktualizována a doplněna novými přehledy oproti předešlému vydání.

Celkem obsahuje 165 (z toho 12 nových) přehledů a 9 příloh.

Větší pozornost je věnována stavební činnosti, která se v režimu přenesení daňové povinnosti, bude týkat většiny plátců.

Na [www.české daňové správy](http://www.ceske-daňove-spravy.cz) najdete pokyny k problémovým oblastem zákona.

Nejaktuálnější informace najdete na internetu. Není nutné uvádět kompletní adresy, protože snad již každý využívá nějaký internetový vyhledávač (např. Google.com). Takže stačí zadat:

vies
interstat
ceska danova sprava (cds)
mfcr
euroskop
europa
taric

Informace o Evropské unii, včetně daňové oblasti, jsou na stránce europa.eu.

Své připomínky, náměty i vlastní zkušenosti můžete posílat na adresu autora: dusek@winfas.cz.

autor

Seznam zkratek

Paragrafy zákona jsou pro uživatele v různém stupni srozumitelnosti. Jako nejsrozumitelnější lze uvést § 17 o třístranném obchodu.

V zákoně jsou používány velice dlouhé – několikاسlovné – pojmy, které zákon patřičně „prodlužují“ a při čtení velice znepřehledňují.

Tyto termíny lze mnohdy nahradit jednoslovnými pojmy. Jsem si plně vědom toho, že ne ve všech případech zákona tyto zkrácené pojmy stačí.

V publikaci jsou použity:

3Z	= třetí země
DIČEU	= osoba registrovaná k dani v jiném členském státě (= plátce DPH s přiděleným DIČem v některé zemi EU)
DIČ3Z	= zahraniční osoba povinná k dani
DIČCZ	= plátce DPH v tuzemsku, tj. v České republice s přiděleným DIČem v tuzemsku
OID	= osoba identifikovaná k dani
OPD	= osoba povinná k dani
Čekatel	= podnikatel (FO či PO), osoba povinná k dani, která ještě nedosáhla povinného obrátu 1 mil. Kč.
Občan	= osoba, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani (neplátce, nepodnikatel)
NeDIČ	= občan nebo čekatel
DUZP	= datum uskutečnění zdanitelného plnění
DPP	= datum přijetí platby
Postavit dům	= dodání zboží spojené s jeho instalací nebo montáží
Přemístění zboží	= (fiktivní dodání) přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu
NDP	= nový dopravní prostředek
Zaslat víno	= zaslat zboží podléhající spotřební dani
Oprava – úprava – zušlechťovací styk	= práce na movité věci fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno plátcí do země, ze které bylo původně odesláno nebo přepraveno

Zdanění:

- 0 ... osvobozeno
- + ... daní se DPH
- ... odpočet

Systém zrcadlo – co to znamená?

Některé přehledy jsou uváděny jen obecně bez názvů zemí, protože zákon funguje „zrcadlově“. Pokud si uděláte příklad, že jste na straně dodavatele, vidíte, co to pro Vás znamená. Ale zároveň vidíte, co to znamená pro odběratele. A pokud si uděláte opačný příklad, vidíte to na sobě z druhé strany.

Určité paragrafy zákona musí fungovat stejně v ostatních zemích EU.

Takováto schémata jsou označena v pravém horním rohu „zrcadlem“ ☐.

Přehled nejdůležitějších platných i připravených změn v DPH

Zákon č. 360/2014 Sb.:

V tomto zákoně je několik bodů, které mají účinnost od 1. 1. 2016

1. Nová definice dodání nemovité věci (§ 56)
2. Definice vybrané nemovité věci (§ 56/4)
3. V přenesené daňové povinnosti může být za určitých podmínek i dodání nemovité věci (§ 92d)
4. Zavedení Kontrolního hlášení (= elektronický přehled daňových dokladů pro finanční správu). Toto má např. již od roku 2014 Slovensko jako tzv. Kontrolný výkaz. (§ 101c až § 101i)
5. Ruší se podávání Výpisu z evidence DPH (přenesená daňová povinnost), protože je součástí Kontrolního hlášení.

Zákon č. 377/2015 Sb.:

Vypuštění důchodového spoření z § 54a z důvodu zrušení II. pilíře.

Nariadení vlády č. 155/2015 Sb.:

1. Rozšíření položek vykazovaných v přenesené daňové povinnosti
2. Účinnost byla od 1. 7. 2015

Připravované změny v souvislosti s přijetím zákona o elektronické evidenci tržeb – sněmovní tisk 514/2015:

1. V souvislosti s přijetím zákon o evidenci tržeb dochází k přesunu položek 56 stravovací služby do první snížení sazby
2. Nová přesná definice elektronického podání (§ 101a) – návrh nového znění již zde uveden v přehledu.

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., **zákona č. 360/2014 Sb.**

a zákona č. 377/2015 Sb.*

*Novela není z důvodu účinnosti od 1. 1. 2017 do textu zapracována.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží za úplaty osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
 - b) poskytnutí služby za úplaty osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
 - c) pořízení
 1. zboží z jiného členského státu za úplaty uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplaty osobou nepovinnou k dani,
 - d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.
- (2) Zdanitelné plnění je plnění, které
- a) je předmětem daně a
 - b) není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

- a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo
 - b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
 1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
 2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
 3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.
- (2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud
- a) celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a
 - b) pořízení zboží je uskutečněno
 1. osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
 2. osvobozenou osobou, která není plátcem,
 3. osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
 4. osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
 5. právnickou osobou nepovinnou k dani.
- (3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného
- a) nového dopravního prostředku,
 - b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
 - c) zboží uvedeného v odstavci 1.
- (4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

- (1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
 - a) tuzemskem území České republiky,
 - b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
 - c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
 - d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
 - e) územím Evropské unie souhrn území členských států.
- (2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje
 - a) hora Athos,
 - b) Kanárské ostrovy,
 - c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - d) Alandy,
 - e) Normanské ostrovy,
 - f) ostrov Helgoland,
 - g) území Büsingen,
 - h) Ceuta,
 - i) Melilla,
 - j) Livigno,
 - k) Campione d' Italia,
 - l) italské vody jezera Lugano.
- (3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

- (1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:
 - a) úplatou částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně,
 - b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,
 - c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
 - d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,

- e) správcem daně příslušný finanční úřad; ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 až 5,
- f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
- g) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropské unie sídlo ani místo pobytu,
- h) u fyzické osoby
 1. bydlícím adresou vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
 3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
- i) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,
- j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- k) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či dle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
- l) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
- m) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která
 1. nemá sídlo v tuzemsku,
 2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a

3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,
 - n) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.
- (2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
 - b) právo stavby,
 - c) živé zvíře,
 - d) lidské tělo a část lidského těla,
 - e) plyn, elektřina, teplo a chlad.
- (3) Za zboží se dále považují
- a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní bance, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,
 - b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,
 - c) cenné papíry při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.
- (4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí
- a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určeny k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehyněno, ani kontejner,
 - b) novým dopravním prostředkem
 1. vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,
 2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranářské činnosti, nebo
 3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou dopravu.
 - c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností,
 - d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
 1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů⁷⁶⁾,
 2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů⁷⁶⁾,
 3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví⁷⁴⁾, nebo
 4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů,
 - e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátce v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení⁷⁵⁾ se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,
 - f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴⁾ nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a)},
 - g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht,
 - h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.
 - i) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
 - j) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
 1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
 2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.
- (5) Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočet ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to
- a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
 - b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočet mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.

§ 4a

Obrat

(1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

- a) zdanitelné plnění,
- b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
- c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

(3) Do obratu osoby povinné k dani, která je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje

plnění s nárokem na odpočet daně, se zahrnuje obrát dosahovaný

- a) touto osobou samostatně mimo společnost a
- b) celou společností.

§ 4b

Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovitě věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

HLAVA II UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovní vztah, případně činnosti osob, které jsou zahrnovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu⁶⁾.

(3) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu^{7a)} se při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybirají úplaty^{7b)}. Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, považuje se, pokud jde o tento výkon, za osobu povinnou

k dani, a to ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí. Osoba podle věty první se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 1.

(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje hlavní město Praha a každá jeho městská část.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen „členové skupiny“) sídlo nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Skupina se považuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny a člen skupiny nesmí být současně společníkem společnosti.

(2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené osoby nebo jinak spojené osoby.

(3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.

(4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoučila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

(3) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osoby, které jsou členy skupiny ke dni zrušení registrace skupiny, dnem následujícím po dni jejího zrušení, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým jednotlivými členy skupiny. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení registrace skupiny rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, členové skupiny dohodou.

(4) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osobu, jejíž členství ve skupině je zrušeno, dnem následujícím po dni zrušení jejího

členství, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým touto osobou. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení členství této osoby rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, skupina a člen skupiny, jehož členství je rušeno, dohodou.

Plátcí

§ 6

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.

§ 6a

Osoba povinná k dani, která

- a) je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne, kdy se stal plátcem kterýkoli z ostatních společníků, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,
- b) se stane společníkem společnosti, v jejímž rámci uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem, je plátcem ode dne, kdy se stala společníkem.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

- a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo
- b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, která byla plátcem.

(3) Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zasilání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na

která se použije zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabytý po zemřelém plátcí a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném

členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

§ 6j

Osoba povinná k dani, která není plátcem, se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu podle § 2b, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

- a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
 1. poskytnutí služby,
 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo
- b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2

Místo plnění

Oddíl 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, za místo plnění se považuje místo

zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

- a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,
- b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,
- c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(6) Místem plnění při dodání nemovité věci je místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při zasilání zboží

(1) Místem plnění při zasilání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zasilání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

- a) zasilané zboží není předmětem spotřební daně a
- b) celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
 1. 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo
 2. částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zasilání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinná tak postupovat

do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasíláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

- a) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
 1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
 2. jí zmocněnou třetí osobou,
- b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a
- c) se nejedná o dodání
 1. nového dopravního prostředku,
 2. zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.

(5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.

Oddíl 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani považuje

- a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
- b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

- a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
- b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovitě věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovitě věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

(1) Místem plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy je místo konání kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, pokud jde o

- a) službu spočívající v oprávnění ke vstupu na takovou akci, včetně služby přímo související s tímto oprávněním, nebo
- b) službu vztahující se k takové akci, včetně přímo související služby, jakož i poskytnutí služby organizátora takové akce, osobě nepovinné k dani.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

- a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,

- b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,
 - c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.
- (4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržitě držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnicí o společném systému daně z přidané hodnoty 7e).

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodí osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

- a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
- b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukon-

čení přepravy je na území dvou různých členských států,

- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

- a) službu přímo související s přepravou zboží jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,
- b) službu práce na movité věci nebo službu oceňování movité hmotné věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnicí o společném systému daně z přidané hodnoty 7e), pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

- a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,
- b) reklamní služby,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací,
- d) bankovní, finanční a pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovníků,
- f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,
- g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítě tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítě, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,
- h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle

přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty 7e), pokud jde o

- a) telekomunikační službu,
 - b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo
 - c) elektronicky poskytovanou službu.
- (2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
- a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,
 - b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,
 - c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména
 1. hostitelství internetových stránek,
 2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
 3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
 4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
 5. poskytnutí služby výuky na dálku.

§ 10j

Zrušen.

§ 10k

Zrušen.

Oddíl 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovatelem.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě registrované k dani v jiném členském státě, která mu dodává zboží, pokud ukončení odeslání nebo přepravy

zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že pořízení zboží z jiného členského státu bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co bylo předmětem daně v tuzemsku, protože daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě, která mu dodává zboží a která je registrovaná k dani v jiném členském státě, bylo vydáno v tuzemsku, je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla odvedena daň v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba, které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, přiznala a zaplatila daň jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

Oddíl 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropské unie postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu, nebo je propuštěno do celního režimu uskladnění v celním skladu, aktivní zúšlechťovací styk v podmíněném systému, dočasně použití s úplným osvobozením od cla nebo vnější tranzit, je místem plnění při dovozu zboží členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření.

Díl 3

Vymezení plnění

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastníkem.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

- a) převod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

- b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,
- c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku bez změny vlastnického vztahu,
- d) přenechání zboží vlastníkem k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastník užívaného zboží převede vlastnické právo k němu na jeho uživatele.
- (4) Za dodání zboží za úplaty se také považuje
- a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
 - b) uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6,
 - c) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,⁷⁵⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
 - d) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatně přenechání
 1. zboží, které je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
 2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
 - e) vložení nepeněžitěho vkladu do obchodní korporace ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti priznat daň společně a nerozdílně,
 - f) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období⁷⁶⁾ daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.
- (5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.
- (6) Za dodání zboží za úplaty se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.
- (7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely
- a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
 - b) zasilání zboží,
 - c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy osob podle § 7 odst. 4,
 - d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,
 - e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu,
 - f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcovi do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
 - g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
 - h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval režim dočasného použití s plným osvobozením od cla, nebo
 - i) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.
- (8) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje
- a) pozbytí obchodního závodu, pokud se jedná o hmotný majetek,
 - b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
 - c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
 - d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplaty, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a)}, nebo
 - e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplaty.

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také

- a) pozbytí nehmotné věci,
- b) přenechání zboží k užití jinému,
- c) vznik a zánik věcného břemene,
- d) závázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje

- a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné poskytnutí služby komisionářem třetí osobě nebo komitentovi.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

- a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) vydání vypořádacího podílu na ochodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- c) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatně přenechání
 - 1. nehmotného majetku, který je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
 - 2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,
- d) vložení nepeněžitě vkladu do obchodní korporace v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služeb pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

- a) dočasné využití obchodního majetku s výjimkou dlouhodobého majetku pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
- b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců nebo jiné účely než souvisejících s uskutečňováním jeho ekonomických činností, pokud u přímo souvisejících přijatých plnění byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) pozbytí obchodního závodu,

- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, včetně poskytnutí služby, jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹⁾

- c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcí.

§ 15

Zrušen

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z tohoto jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

- a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží,
- b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo
- c) zmocněnou třetí osobou.

(2) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- b) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- c) zasilání zboží,
- d) přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7,
- e) nabytí vratného obalu za úplatu.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

- a) přemístění zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,

- b) přemístění zboží plátcem z jiného členského státu do tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem v tomto jiném členském státě, a odeslání nebo přeprava zboží je ukončena v tuzemsku,
- c) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska,
- d) přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného členského státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Proávající se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která není osvobozenou osobou.

(3) Kupující se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, a která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišně od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

- a) není osvobozenou osobou a
- b) pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě kupujícího a uplatnit osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státem.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

- a) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani identifikovanou osobou, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,

- c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následně dodání zboží,
- d) kupující je plátce nebo identifikovaná osoba,
- e) kupující je povinen přiznat daň u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

- a) splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,
- b) oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,
- c) vystavit kupujícímu daňový doklad se sdělením, že se jedná o třístranný obchod.

(8) Kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat daň na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

Zrušen.

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropské unie

(1) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvním kupujícímu nebo vlastníkovi nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státu výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státu výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státu výrobce, je dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem, nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníkovu nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátce společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, plátce neuvádí do souhrnného hlášení. Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku, a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátce, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu; tuto lhůtu nelze prodloužit. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem, a pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován k provozu v tuzemsku, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení; tuto lhůtu nelze prodloužit. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena. Správce daně osobě pořizující výsad a imunit při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu vydá potvrzení o osvobození od daně, pokud je pořízen nový dopravní prostředek v rámci množství limitů stanovených v § 80.

(7) Osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních motorových vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového motorového vozidla a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku, kterou vypořádá v následně podaném daňovém přiznání. K hlášení o pořízení nového motorového vozidla je povinna

přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(8) Při dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu musí být na daňovém dokladu uveden údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje tuto skutečnost potvrzující.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu nacházejícím se v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska. Za vrácení zboží do tuzemska se nepovažuje dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma a vývoz zboží podle § 66 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma.

(3) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Daň je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy,¹⁵⁾
- b) dnem převzetí v ostatních případech,
- c) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾, nebo
- d) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d).

(3) Při dodání nemovitě věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovitě věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyznání, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovitě věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovitě věci k užívání.

(4) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve,

- b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k pozbytí nehmotné věci nebo přenechání zboží k užití jinému; pokud je sjednán způsob stanovení úplaty a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí úplaty.

(5) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,
- c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- d) dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),
- e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 3,
- f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 3,
- g) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo
- h) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(6) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(7) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. f) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, za podmínek uvedených v § 13 odst. 4 písm. f).

(8) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě.

U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 5 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(9) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(10) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 2 až 9 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se při dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 1 stanoví podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(4) Dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 3 je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat dodání zboží do jiného členského státu.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká^{19a)}

- a) propuštěním zboží do celního režimu volný oběh,
- b) propuštěním zboží do celního režimu aktivní zůslechetovací styk v systému navracení,
- c) propuštěním zboží do režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,
- d) nezákonným dovozem zboží,
- e) spotřebou nebo použitím zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy,
- f) porušením podmínek vyplývajících z dočasné uskladnění zboží,

- g) porušením podmínek stanovených pro celní režim, do kterého bylo dováženo zboží propuštěno, nebo
- h) odnětím zboží celnímu dohledu.

(2) Povinnost zaplatit daň při dovozu zboží rovněž vzniká dnem rozhodnutí celního úřadu o vrácení zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku zpět do tuzemska.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného režimu propuštěno.

(4) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(5) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do režimu volného oběhu propuštěno.

(6) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(7) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě, kterým je služba poskytnuta, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 4 písm. b) a v § 21 odst. 5 až 9 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je osobou neusazenou v tuzemsku poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a během této doby nedojde k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko vzniká ke dni uskutečnění plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve,

- a) plátcí povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění,

- b) identifikované osobě povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění při poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je osvobozené od daně.

(2) Plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 4 písm. b) a v § 21 odst. 5 až 9 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je služba s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, u níž mají plátce nebo identifikovaná osoba povinnost podat souhrnné hlášení podle § 102 odst. 1 písm. d), poskytována po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a nedojde během tohoto období k přijetí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání zboží soustavami nebo sítěmi s místem plnění mimo tuzemsko.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátcí povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska.

(3) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska.

Díl 5

Daňové doklady

Odíl 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.